

Magyarország és a Codex Alimentarius

Magyarország már a Codex Alimentarius szervezet létrehozása után azonnal bekapcsolódott a Codex munkába. Ez nem volt természetes és magától értendő az akkori politikai viszonyok között. Egy kis lépése volt annak az „óvatos nyitásnak”, amellyel az ország a másfél-két évtizedes szinte teljes elzárkózás után megpróbált bekapcsolódni a világ vérkeringésébe. Ez az élelmiszer területen – beleértve mindenekelőtt az élelmiszerek kereskedelmét – különösen érezhető, és az előző időszakhoz viszonyítva egyértelműen sikeres volt.

A magyar szakemberek bekapcsolódtak a számunkra fontos bizottságok munkájába. Megbecsülést, elismerést szereztek, és ami a legfontosabb: a magyar élelmiszer rendeletekben, szabványokban kezdtek a megismert Codex dokumentumok „beszivárogni”. Ezt a csendes, nem látványos folyamatot a magyar élelmiszerjog Európai Unióval való harmonizációja idején lehetett legjobban érzékelni.

A magyar élelmiszeripar minden különösebb megrázkódtatás nélkül át tudta venni az EU joganyagát. Ebben meghatározó jelentősége van annak, hogy igen sok esetben pontosan látható: egy-egy előírást, határértéket a mi korábbi szabályozásunk is és az EU is azonos helyről, a Codexből vette át.

Magyarország megbecsülést szerzett a Codexben, értékelték és a mai napig értékelik aktív részvételét a Szakbizottsági és a Főbizottsági üléseken. A Codex 1972-ben egyik igen fontos szakbizottsága, az Analitikai és Mintavételi Módszerek Szakbizottság titkárságát bízta Magyarországra, ami az akkori kettéosztott világban különösen nagy jelentőségű volt, ilyen feladatot kelet-európai ország azóta sem kapott.